

hvilken Avance der fremkommer, idet man ser de budgetterede Udgifter, som ere forbundne med at fremstille Klædet.

Derimod vil jeg gøre nogle faa Bemærkninger angaaende det ærede Medlems Udtalelser i Tilknnytning til, hvad han og hans Meningsfælle i Finansudvalget have anført under Nr. 160 i Betænkningen. Det ærede Medlem dvælede, selvfølgelig med Rette, i Henhold til Udtalelserne i Betænkningen, ved Konto I: Dislokations- og Lejrudgifter. Han sagde da, at der ikke havde været givet nogen som helst Oplysninger om Grunden til, at man f. Eks. paa den Underkonto af denne Konto, der angaar Befordringsudgifter, ikke havde foretaget Beregningen paa Grundlag af de sidste 5 Aars Udgifter. Men jeg er sikker paa, at jeg hverken har husket fejl eller noteret fejl under Konferencen i Finansudvalget, naar jeg i Gaar gjorde opmærksom paa, at Ministeren under Konferencen oplyste, at Grunden til, at man havde et højere Beløb end gennemsnitlig i de sidste 5 Aar paa Befordringsudgifterne, var specielt den, at der var højere Jernbanetakster nu; det var altsaa intet af Finansudvalgets Medlemmer uvidende om, for saa vidt de havde været til Stede ved Konferencen.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg har sagt i Gaar angaaende de forskellige Forhøjelser paa Budgettet; jeg skal kun udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem mener, at naar man lægger et Budget, som man forudsætter at svare til de virkelige Udgifter, saa skulde deri ligge — jeg tænker jo ogsaa her igen paa Dislokations- og Lejrudgifter — en indirekte Opfordring til Forsvarsministeren og Militæretaten om at planlægge og foretage flere Øvelser, fordi man efter det ærede Medlems Opfattelse havde flere Penge at slaa til Side med. Thi, som jeg allerede nævnte i Gaar, og som det ærede Medlem ogsaa selv indrømmede var rigtigt, har det ærede Medlem for Ringsted tidligere overfor Angreb fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa daværende Krigsminister Madsen udtrykkelig sagt, at alle og enhver vare klare over, at det, der staar opført her paa Budgettet, kan ikke overholdes. Der er derfor ikke noget som helst mærkeligt i, at Regnskabet udviser en Overskridelse paa de Poster og paa de Poster, som det ærede Medlem nævnte, deriblandt ogsaa Dislokations- og Lejrudgifter; der er ikke noget som helst mærkeligt deri, vi vidste

det alle sammen, da vi vedtog det. Men naar det ærede Medlem nu siger, at naar vi vedtage noget, som man er klar over ikke kan overholdes, saa ligger deri en Opfordring til at sige, at det spiller saamænd ingen Rolle, om vi naa lidt højere op, thi det er paa Forhaand klart, at Budgettet passer ikke, saa tror jeg ikke, der kan siges noget saadant med Rette, men skulde der siges noget, maatte det da snarere være det, at naar man lægger Budgettet saaledes, at det forudsættes at passe, ligger deri en Opfordring til Administrationen om ogsaa at holde sig indenfor Budgettet.

I øvrigt skal jeg ikke nægte, at den nævnte Udtalelse i Betænkningen har forbavset mig i ikke ringe Grad. Jeg minder om, at ved denne Finanslovs 1ste Behandling, hvor det ærede Medlem for første Gang talte paa sit Partis Vegne ved en Finanslovs 1ste Behandling, sagde han, se Sp. 84—85 i Folketingstidenden, at det var Oppositionen, der regerede. I de to Spalter, som jeg har henvist til, og hvoraf jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere nogle faa Linier, hedder det: „Finanslovsforslaget gaar jo om nogen Tid i Udvalg og bliver liggende der godt og vel et Par Maaneder, og der bliver Lejlighed til meget nøje at gennemgaa alle Enkelthederne, og da det jo altid i en væsentlig Grad er Oppositionen, som regerer, og da det især i en væsentlig Grad maa være Oppositionen, der regerer, naar Regeringsflertallet er saa lille som det nuværende Regeringsflertal, er det jo ogsaa muligt, at vi paa enkelte Punkter kunne under Forhandlingerne, inden Finanslovens anden Behandling, faa drevet Regeringen yderligere frem“ o. s. v. Naar jeg nu har haft det i frisk Minde og sammenlignet det med den Udtalelse, der foreligger i Betænkningen under Nr. 160, hvor der for det første siges, at det er et uoverkommeligt Arbejde at foretage de Sammenligninger og nøjagtige Prøvelser, som skulle til, og dernæst, at selv om de havde kunnet overkomme dette Arbejde og paa Grundlag deraf stillet deres Ændringsforslag, saa vilde det alligevel have været unyttigt af Hensyn til de politiske Partiers Fordeling, saa har det været noget vanskeligt for mig at faa Sammenhæng imellem, hvad det ærede Medlem sagde ved Finanslovens 1ste Behandling om, at ogsaa ved Behandlingen af Enkelthederne paa Finansloven skulde det nok vise sig, at det var Oppositionen, der regerede, og det, han siger i Betænkningen. Jeg kan jo